

kraftigt og vedvarende økonomisk opsving ikke kan få disse mennesker i arbejde, og det vil samtidig sige, at hvis det er rigtigt, kan arbejdsløsheden ikke falde til mindre end 250.000 på dagpenge. Det må man jo fundere lidt over.

Hvis vi kigger tilbage på opsvinget i 1980'erne, som kulminerede i 1986-87, nåede arbejdsløsheden helt ned på ca. 215.000 registrerede ledige eller 8 pct. af arbejdsstyrken. Nu vurderer man altså – og jeg tror, det er rigtigt – at strukturløsheden er endnu større. Men under det kraftige opsving i 1980'erne kunne man altså ikke banke ledigheden ned under 215.000 eller 8 pct. af arbejdsstyrken.

Som jeg lidt provokerende har sagt ved møder rundt om i landet, var det dengang hårde tider for mange af de arbejdsløse, fordi de ustandselig fik tilbudt job. Sandheden er jo – som det også blev sagt før her fra talerstolen – at begrebet »de arbejdsløse« ikke dækker de omkring 300.000, der er registreret som ledige i dag. Blandt dem er der nogle, som ønsker at være på dagpenge eller kontanthjælp og absolut ikke i job, og der er nogle, der absolut ønsker et arbejde, begge grupper ud fra forskellige familiemæssige og andre baggrunde og motiver. Det er fuldstændig vanvittigt at tale om de arbejdsløse som en homogen gruppe. De er lige så forskellige som parcelhusejerne, hvor der jo også findes både fattige og rige, som befinder sig i alle mulige situationer. Det må være udgangspunktet for en fornuftig debat, at man ikke bare generaliserer på den måde.

Så vil jeg hæfte mig ved resultatet af den undersøgelse, der kom for en uges tid siden fra Danmarks Statistik, og som er lidt tankevækkende. Ifølge den undersøgelse er tallet på over 300.000 registrerede ledige i virkeligheden 100.000 lavere, og blandt dem, der er registrerede som arbejdsløse på dagpenge og på kontanthjælp, svarede tilsammen 50.000 nej på spørgsmålet, om de ville have et arbejde. Det har den forhenværende rigsstatistiker kommenteret og sagt, at hvis de virkelig fik tilbudet, var der nok flere, der ville tage imod det.

Jamen det er da et spørgsmål. Det ved vi jo ikke noget om. Det kunne da godt være, der var endnu flere, der i virkeligheden ikke ønskede job; vi aner det ikke. Men 50.000 registrerede ledige siger åbent i en interviewundersøgelse, at de ikke ønsker arbejde. Andre siger, at de ikke er aktivt jobsøgende, og atter andre siger, at de ikke kan tiltræde et job de første 2 uger. Disse undersøgelser, som vi efterhånden har nogle

stykker af, indicerer altså, at de registrerede arbejdsløse er mange forskellige mennesker med forskellig baggrund.

Vi synes fra Det Konservative Folkepartis side, at det er godt, der bliver taget fat på nogle problemer. Der bliver strammet op på rådgivningsreglerne, bl.a. som følge af finanslovforliget, og der bliver strammet op omkring administrationen. Det er en god ting, selv om noget af opstramningen blot består i, at man præciserer, at de gældende regler skal følges.

Vi synes også, det er godt, at man har sat nogle grænser for byggevirksomheden gennem en regulering, bl.a. fordi vi har øjet i bakspejlet og kan se, hvad der skete i 1980'erne, hvor byggeriet viste sig at have rigtig meget drøn på. Det er også godt, at man i kølvandet på finanslovforliget har strammet op på orlovsordningerne, men vi kunne godt ønske, at det havde været noget mere. Det er et skridt i den rigtige retning. Det er nogle småstep, det er lidt nervøst, det kunne godt være mere, men selvfølgelig: Lidt er også godt.

Jeg vil tage enkelte konkrete ting i ministerens redegørelse ud. Det kan være meget godt med en informationskampagne for at styrke samarbejdet mellem arbejdsformidlingen og virksomhederne. Der er også spørgsmålet om øget kontakt mellem arbejdsformidlingen og det offentlige, og man taler om forbedrede incitamentter til uddannelsesplanlægning for små og mellemstore virksomheder. Jeg vil gerne spørge om, hvilke incitamentter der tænkes på.

Der tales også om oprettelsen af et særligt flasketalsberedskab i Arbejdsmarkedsstyrelsen, og der peges på, at der skal ske regionale initiativer til bekæmpelse af arbejdskraftmangelen. Det lyder godt. Giv nogle eksempler, arbejdsminister.

Også styrkelsen af det lokale samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og arbejdsformidlingen er en naturlig og god ting, ligesom når man peger på at etablere puljer til fælles vejlednings- og informationsinitiativer over for virksomhederne. Også her vil jeg gerne bede om at få nogle eksempler.

Med hensyn til justering af retten til børnepassningsorlov kunne vi måske umiddelbart glæde os. Det er vort udgangspunkt i Det Konservative Folkeparti, at der skal ske en stramning her, men der ser tværtimod ud til at være tale om en udbygning af uddannelseskapaaciteten på social- og sundhedsområdet, så man kan få passet endnu flere børn i institutionerne. Det